İnsanların yanlışlarıyla ilgilenirken her fırsatta Allah korkusunu hatırlatmak

﴿تذكير الناس بخشية الله عند تصحيح أخطائهم﴾

[Türkçe-Turkish-تركي]

2009 - 1430

islamhouse.com

Bir muharebe sırasında Üsame(ra), hasmı ile vuruşurken ona galebe çalacağı sırada, vuruştuğu müşrik kelime-i şehadet getirerek tevhidi ikrâr eder. Fakat Üsâme(ra), onun bu ikrârı ölümden kurtulmak için yaptığına hükmederek, hasmını öldürmekte tereddüd etmez.

Medine'ye dönüşte durum Peygamberimiz(sav)'e anlatılınca, Efendimiz hâdiseye çok üzülüyor ve Üsame'yi şiddetle azarlıyordu: "Ey Üsâme, 'Lâ ilâhe illâllâh' diyen bir kimseyi niye ölürdün?" Hz. Üsâme, kendisini şöyle müdâfaa ediyor: "Ey Allah'ın Resûlü! O bunu ölümden kurtulmak için söyledi." Bu cevap üzerine Hz. Peygamber; "Kelime-i tevhîdi getireni niye öldürdün ey Üsâme?!" diye o kadar çok tekrâr ediyordu ki, Üsâme üzüntüsünün büyüklüğünden: "Keşke o güne kadar İslâmiyet'e girmemiş olsaydım da böyle bir cinâyeti işlemekten uzak kalsaydım" temennisinde bulunuyordu.

Müslim'in rivayetinde Resûl-i Ekrem'in Üsâme(ra)'yi şöyle azarladığı nakledilir: "İkrârında samimî olup olmadığını öğrenmek için onun kalbini mi yardın?!"

İnsanların yanlışlarıyla ilgilenirken her fırsatta Allah korkusunu hatırlatmak

Bu hususta şöyle bir örnek rivâyet edilmektedir: Bir muharebe sırasında Üsame(ra), hasmı ile vuruşurken ona galebe çalacağı sırada, vuruştuğu müşrik kelime-i şehadet getirerek tevhidi ikrâr eder. Fakat Üsâme(ra), onun bu ikrârı ölümden kurtulmak için yaptığına hükmederek, hasmını öldürmekte tereddüd etmez.

Medine'ye dönüşte durum Peygamberimiz(sav)'e anlatılınca, Efendimiz hâdiseye çok üzülüyor ve Üsame'yi şiddetle azarlıyordu: "Ey Üsâme, 'Lâ ilâhe illâllâh' diyen bir kimseyi niye ölürdün?" Hz. Üsâme, kendisini şöyle

müdâfaa ediyor: “Ey Allah’ın Resûlü! O bunu ölümden kurtulmak için söyledi.” Bu cevap üzerine Hz. Peygamber; “Kelime-i tevhîdi getireni niye öldürdün ey Üsâme?!” diye o kadar çok tekrâr ediyordu ki, Üsâme üzüntüsünün büyüklüğünden: “Keşke o güne kadar İslâmiyet’e girmemiş olsaydım da böyle bir cinâyeti işlemekten uzak kalsaydım” temennisinde bulunuyordu.
Müslim’in rivayetinde Resûl-i Ekrem’in Üsâme(ra)’yi şöyle azarladığı nakledilir: “İkrârında samimî olup olmadığını öğrenmek için onun kalbini mi yardın?!”
Ebû Dâvud’un rivayetinde buna şu da ilâve ediliyor: “Kıyamet günü ‘Lâ ilâhe illallah’ diyen bir kimseyi öldürmenin hesâbını nasıl vereceksin?!”
Ashâbtan Sâ’d(ra)’ın; “Üsâme öldürmedikçe, ben bir Müslümanı öldürmem” sözü, bu hâdisenin hem Üsâme(ra), hem de diğer sahâbîler(ra) üzerindeki te’sîrini gösterir.
Yanlış davranışta bulunan bir sahabîye Rasûlullah’ın Allah korkusunu vurgulamasına dair bir diğer örneği Ebû Mes’ûd el-Bedrî(ra) şöyle rivâyet etmektedir: “Ben köleme kırbaçla vuruyordum. Arkamdan bir ses işittim. “Ebû Mes’ûd, bil!” diyordu. Öfkeden sesi tanıyamadım. Ses bana yaklaşınca, seslenenin Rasûlullah(sav) olduğunu gördüm. “Ebû Mes’ûd bil! Ebû Mes’ûd bil!” diyordu. Kırbaçı elimden attım. “Ebû Mes’ûd bil! Allah senin üzerinde, senin bu adam üzerindekinden daha fazla güç ve kudrete sahiptir” dedi. Bu sözleri duyunca; “Bir daha asla köle dövmeyeceğim” dedim.”
Bir başka rivâyete göre Ebû Mes’ûd el-Bedrî: “Ey Allah’ın Rasûlü, o köle Allah için özgürdür” demiş; Rasûlullah ise: “Eğer bunu yapmasaydın, cehennem ateşi yüzünü yakacaktı” buyurmuştur.